

ja hind termetes rublades tähtedega üles tähendatud olema. Vallisid, mille hind üle 5000 rubla kannab, ei võeta postil peal mitte vastu.

Raha kirjade eest, mille juures „Денежною на..... рубл.“ aadressi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) kaaturaha: 7 kop, loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt väljamaale, b) kindlamine r a h a: kuni 600 rublani $\frac{1}{2}$ kop. rubla pealt; 600–1600 rublani $\frac{1}{4}$ kop. rubla pealt ja veel 1 rubl. 50 kop. lisamaksu; üle 1600 rubl. $\frac{1}{2}$ kop. rubla pealt ja veel 3 rubl. 50 kop. lisamaksu. Peale selle on veel 7 kop. omamaal- ja 10 kop. väljamaal kirja kindlamine eest maksta.

Wakraha võib kirja sees saata kuni $9\frac{3}{4}$ kop., hõberaha kuni 4 hõberubla ja 95 kop., ja suldraha kuni 30 rubla; raha peab aga nõnda paberi sõbe pandub olema, et ta liikuda ei anna. Kadumaminemise korral maksab kroonu kaitungi ettenähtamise peale täie summa välja.

Telegrammid. Telegrammi sõnumite maks on kahejalgune: a) põhjastaks, b) maks iga sõna eest. Põhjastaks termel Venemaal on 15 kop. Maks iga ühiku sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igaske Euroopa-Venemaa kohta, Soomemaal ja Kaulaastaks 6 kop. 3) Aha-Venemaal 10 kop.

Stempelmarkid. 60-ne kopikaline stempelmark tuleb panna: wolikirjade, sündimise-, rütmise-, laulatuse- ja turnutähtede peale, siis ka palwe- ja laetusekirjade peale igaske kohtusse. Wastuse tarwis tuleb veel teine mark à 60 kop. palwekirjale juurde panna.

Kwitungide peale, mis üle 5 rubl. lähewad, on 5 kopikaline stempelmark panna, millest kwiitertija oma nime läbi kirjutab.

85 tuhat dollarit.

Toomas Smitson oli oma sündimise poolest Põhja-Ameerika ühendatud riikide kodanik ja ühe kõige suurema masina-wabriku ärijuhataja Nju-Jorkis.

Poisikese põlwes oli ta Anderson Brothers'i wabrikusse astunud ja seal aste astmelt tõusnud, kuni ta ärijuhatajaks sai; ta ei olnud veel 24 aastat wana, kui ta juba nimetatud ammeti peale sai. Tema oli selle määratu suure äri hing. Toomas Smitson oli sirge, suure tasku wuga mees, roosipuna palgel ja sinised filmad; ta lõuab ole oli alati aetud. Tema oli onderikas ja auusameeline, ja see oligi, millepärast Anderson Brothers teda armastas ja ualdas, ja ilma temata ei võetud midagi selles ülijuures äris ette. See oli seda imelikum, et Smitson nii noor oli, ja kõiksugu massinate walmistamine ei olegi nii kerge, sest enam kui 2000 tödlist oli Anderson Brothers'i wabrikutes töös.

Ühel laupäewa hommikul — Toomas Smitson oli termel õõ nädali lõpurehknungide laskal tööd teinud — astus meie noor kangelane rehknungiga peremehe ette, kes, kui ta rehknungi läbi oli waadanud, shekiraamatu kätte wõttis ja 85 tuhat dollarit Rentuli pangast välja

kirjutas, sest otse nii palju tegi tödliste nädali palk välja. Peremees tähtis Smitsoni raha pangast ise ära tuua, sest toodaw summa oli suur. Toomas Smitson pistis sheki pauna ja läks minema. Sel ajal ei olnud veel hobuseraudteedid olemas ja kõik meie aja awarad sõitmise abinduud uinustwad veel oma ülesleidjate peajus, sest jutustatud lood sündiswad kõik enne 1860 aastat, — ja sellepärast kõitis I. Smitson omnibusega.

II.

Kui Toomas Smitson pangas sheki oli ette näidanud, loeti temale 85 tuhat dollarit laua peale, mida tema pühalikult pauna pani ja jälle omnibusega wabriku juure kihutas. Raha palk oli taunis palk.

Omnibuse peal istudes pani Smitson käd pauna peale ja, et ta õõ otse oli rehknendanud, uni kippus kangeste peale. Tema filmad läksiwad kinni ja kui wanger kuhugi wastu pörkas, lõi ta filmad jälle lahti ja see tuftumine kestis nii laua, kuni ta wiimaks täiesti magama jäi. Meie ärijuhataja istus ühe paksu turunaise ja ühe herra wahel, kes hoolega suurt ajalehte luges. . . .

Üttselt kange pörutamine, sest wanger küttas wastu maja nurka, ja Smitson lõi filmad lahti. Ta kihutas ja wandesõna libises üle huulte. Surmakahwatus palgel, tõstis ta omad käd üles, sest rahapalk tema põlwelelt oli kadunud! Keegi oli bähemata kumbel raha ära warastanud. Kõik prantsumine ja wihastamine oli ilmaaegu. . . . Reisiwad oliwad juba ammugi wankrist ära läinud ja kondaktor, kes Smitsoni meeleheitmist nägi, ei teadnud kõige wähemat ütelda, mil kumbel wargus oli lorda saadetud. Kui hull tormas Smitson oma peremehe juure ja jutustas temale oma õnnetust. Anderson waatas oma ärijuhataja peale ja tema offaefine läks kortsu. Muud märki ei olnud temas näha. „Oh!“ — ütles ta natufese aja pärast aeglaselt. „Osw waras . . . politseile tarwis teada anda. Annan senniks teise sheki.“

Ilma näo muutmata tõmbas Anderson shekiraamatu taskust ja kirjutas ühe lehe peale ja ütles oma ärijuhatajale: „Kui raha üles ei leita, siis läheb see summa teie rehknungi peale!“ Õnnetu Smitson ehmatas ära, kui ta kuulis, mil wiisil asja diendada tabetaks. Ilma sõna lausumata wankus ta oma peremehe kontorist välja.

85 tuhat dollarit!! Warandus, mida ta ehk omal termel elueal suutis koku korjata, oli juba ette kinni